

Sygn.akt II Cz 731/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Irena Dobosiewicz

Sędzia SO Bogumił Goraj

Sędzia SO Maria Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...)Funduszu (...) w W.

przeciwko dłużnikowi **A. J.**

o egzekucję świadczeń pieniężnych

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 2 września 2014 r. sygn. akt. XII Co 745/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. II Cz 731/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 września 2014r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie z wniosku wierzyciela (...)Funduszu (...)w W. z udziałem dłużnika A. J. o egzekucję świadczeń pieniężnych odrzucił zażalenie dłużnika z dnia. 8.07.2014r. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 czerwca 2014r. wydane na skutek skargi dłużnika na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy G. R. tj. pobranie zawyżonej kwoty świadczenia emerytalnego na skutek zajęcia rachunku bankowego dłużnika prowadzonego w Banku (...) S.A. w sprawie Km 503/11.

Wskazał Sąd I instancji iż zgodnie z art 394 § 1 kpc, zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiot stanowią kwestie wymienione w zamkniętym katalogu zawartym w pkt-ach od 1 do 12 art. 394 § 1 kpc. Przedmiotem zaskarżenia mogą stać się również orzeczenia, co do których podstawę ku temu stwarza przepis szczególny.

W żadnej z powyższych kategorii nie mieści się postanowienie w przedmiocie oddalenia skargi dłużnika na opisane wyżej czynności komornika zaskarżone zażaleniem z dnia 08.07.2014r., a w szczególności nie kończy ono postępowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał zażalenie na postanowienie z dnia 12 czerwca 2014r. za niedopuszczalne z mocy ustawy i na podstawie art. 370 kpc w zw. z art.397§2 kpc postanowił, jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik.

Zarzucił bezpodstawne odrzucenie zażalenia z dnia 8 lipca 2014r. przez Sąd I instancji. Kwestionował ocenę, zgodnie z którą postanowienie z dnia 8 lipca 2014r. nie kończy postępowania w sprawie. Powoływał się na treść skargi w przedmiocie której orzekał Sąd I instancji. Z treści zażalenia wynikało, że domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił przyjmując, że na postanowienie Sądu I instancji rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi na czynność komornika polegającą na pobraniu zawyżonej kwoty świadczenia emerytalnego na skutek zajęcia rachunku bankowego dłużnika zażalenie nie przysługuje.

Postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny i orzecznictwa Sądu Najwyższego jest postanowienie, które po uprawomocnieniu się kończy całość postępowania w sprawie lub zamyka drogę do wydania wyroku. Po wydaniu takiego postanowienia kontynuowanie postępowania co do istoty sprawy jest wykluczone.

Pojęcie tych postanowień nie obejmuje więc orzeczeń kończących postępowanie upadkowe (incydentalne) tj. dotyczących kwestii upadkowych, rozstrzyganych w trakcie postępowania. Te orzeczenia podlegają zaskarżeniu zażaleniem tylko w wypadkach przewidzianych w czternastu punktach przepisu komentowanego artykułu (por. T.Ereciński Kodeks postępowania cywilnego t.2, red. T.Ereciński, s.170).

Oznacza to, że przedmiotowe postanowienie wydane przez Sąd I instancji na skutek rozpoznania skargi w postępowaniu egzekucyjnym nie jest

postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, nie zostały również wymienione w treści art. 394 k.p.c.

Ustawodawca nie przewidział również zaskarżalności takiego postanowienia w jakimkolwiek odrębnym przepisie, chociażby w dziale kodeksu postępowania cywilnego dotyczącym postępowania egzekucyjnego.

Oznacza to, że do rozpoznania skargi wniesionej w niniejszej sprawie przez dłużnika uprawniony był wyłącznie Sąd Rejonowy jako Sąd I instancji.

W tym stanie rzeczy zażalenie na postanowienie z dnia 12.VI.2014r. jako niedopuszczalne należało odrzucić.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadne zażalenie dłużnika oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c.